— og en *Plejemoder* 600 Kr., og Kosten var kun ringe for ikke at sige utilstrækkelig for de Samfundslag, hvorfra Autoriteterne ønskede at rekrutere Standen.

Lønnen er nu stegen betydelig; den varierer lidt for de forskellige Hospitaler. Paa Rigshospitalet faar:

En *Plejemoder:* 1300 Kr. stigende med 125 Kr. hvert 3die Aar til 1800 Kr. ÷ 360 for fri Station.

En *Sygeplejerske:* 1000 Kr. aarlig stigende med 100 Kr. hvert 3die Aar til 1200 Kr. ÷ 360 for fri Station.

En *Assistent:* 800 Kr. aarlig stigende efter 3 Aars Forløb til 900 Kr. ÷ 360 for fri Station.

Enkelte Sygeplejersker, som have en mere selvstændig eller ansvarsfuld Stilling, faar et Lønningstillæg af 100 Kr.

Paa nogle Hospitaler og Sygehuse gives der endogsaa Eleverne Løn straks. Boligforholdene saavel som Kosten er fuldt ud tilfredsstillende. Pensionen er ogsaa lidt forskellig. Paa Rigshospitalet faar de i Pension efter 10—20 Aar halv Løn, efter 20—29 Aar $^2/_3$; nogle Steder undertiden først efter 15 Aars Tjeneste.

Endnu i 1880 eksisterede der ikke en *Privatplejeinstitution* med Undtagelse af nogle faa *Røde Kors Søstre;* det blev derfor nærmest Vaagekoner og dem, der blev kasserede paa Hospitalerne, som gik i Privatpleje.

Arbejdstiden paa Hospitalerne var lang og stræng, fra Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften uden Hviletid; og paa Sygehuse og Kliniker var der slet ingen Norm for Arbejdstiden, saa at Sygeplejerskerne ofte blev uforsvarligt udnyttede.

Ogsaa paa Landet var Nøden stor for at faa Sygeplejersker, og her gjorde *Stiftsfysikus Trautner* et stort Arbejde ved at lade unge Piger uddanne til Landsygeplejen, men deres Uddannelse var kun ringe efter en 4—6 Maaneders Uddannelsestid, og de fik daarlig Løn og strængt Arbejde.

Centralforeningen — der stiftedes i 1909 — havde til Formaal at samle de forskellige Foreninger, gøre Uddannelsestiden længere og skaffe bedre Løn og Pension.

Betegnelsen Sygeplejerske blev tidligere ofte misbrugt, da jo enhver Kvinde kunde kalde sig Sygeplejerske, uden at Lægerne eller de Syge havde nogen som helst Garanti derfor. Der savnedes stærkt en systematisk Uddannelse for Elever.

Da indtraadte et betydningsfuldt Moment i Sygeplejens Historie herhjemme, nemlig da Sygeplejerskerne 1899 traadte sammen og dannede en Forening ved Navn: *Dansk Sygeplejeraad.*

Dens Formaal er at varetage Standens Interesser udadtil som indadtil, og der fordres en 3-aarig Uddannelse paa Hospital eller Sygehus.

Men da denne Uddannelse ofte var ensidig, trængtes der meget til *supplerende Uddannelse* i Sygeplejens forskellige Grene. Staten traadte da i 1901 hjælpende til og har siden ydet Foreningen et aarligt Tilskud paa 6000 Kr. til denne supplerende Uddannelse samt til Oprettelse af *Sygeplejebureauer.*

Et af Foreningens Foretagender var nemlig at oprette et *Bureau,* hvorfra der kunde udsendes Sygeplejersker i Privatpleje, altsaa et Mellemled for Efterspørgsel og Tilbud, — imellem Sygeplejerskerne og Publikum.

Der er nu ialt 3 Bureauer, to i København (i Kronprinsessegade og i Madvigs Alle) og et i Aarhus.

Sygeplejerskerne kan ogsaa for en billig Betaling faa Kost og Logis i Bureauet og afgiver blot 5 pCt. af deres Plejeløn i Modsætning til andre Bureauer, der tager 10 à 15 pCt.

Til Foreningen er der ogsaa knyttet en *Syge- og Begravelseskasse,* og ved en Rigmands Gavmildhed, som forærede Grunden, og ved Publikums Støtte oprettedes i 1902 et Rekreationshjem i Vedbæk for Sygeplejersker, hvor de kan faa billigt Ophold; nogle Fripladser haves ogsaa.

En af Hovedopgaverne for Dansk Sygeplejeraad var og blev Startningen af en *Hjælpe- og Alderdomssparekasse* for Sygeplejerskerne. Efter mange Aars ihærdigt Arbejde haaber vi, at den d. 1. Januar 1912 træder i Kraft, og vi venter, at Sygeplejerskerne i stor Udstrækning vil indmelde sig, da de vil have megen Fordel deraf, thi det er jo ikke alle Hospitalssygeplejersker, der opnaar at blive tilstrækkelig pensionerede; herpaa skal Alderdomskassen raade Bod, saa at Sygeplejerskerne efter deres ansvarsfulde og lange Gerning kan se en nogenlunde sorgløs Alderdom i Møde.

De private Sygeplejersker er jo overhovedet ikke pensionerede, ogsaa paa mange Sygehuse omkring i Landet er Løn og Pensionsforhold daarlige, og Dansk Sygeplejeraad har just i dette Efteraar udsendt et Forslag til alle Sygehuse i Landet til en